

ROUŠKA

ročník 23

číslo 3/20

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

PŘED BRANAMI

Je před námi prázdninový čas. Myslím, že se všichni těšíme, nejen na obvyklé prázdninové zážitky a snad i více volna, ale také proto, že se život posune z koronavirové pandemie více do normálu. Nebudeme muset nosit roušky, nemocnice a domovy pro seniory se otevrou pro návštěvy, hraniční přechody budou volné a mnohá jiná opatření, třeba i v rámci bohoslužeb, se uvolní.

Tato situace mi připomíná pozici izraelského národa, který po zkoušce putování pouští stojí před branami zaslíbené země. Izraelité také nevědí, co je ve skutečnosti čeká. A přece lid nevstupuje do nové etapy života zcela bez průpravy. Nese si sebou zkušenost, zejména Boží blízkosti. Bůh jen doprovázel a nezřekl se jich, staral se o jejich potřeby, přesto, že stále reptali a byli v pokušení utíkat se k jiným bohům.

My jsme také prošli určitou „pouští“ a možná nás Bůh touto zkouškou chtěl připravit na to, co je před námi. Také my jsme nabyli nové zkušenosti:

- Zkušenost víry. Obava ze smrti, která se zejména v počátcích zdála velmi reálna, nás vedla k myšlenkám naší spásy. Snad probudila touhu po opravdové lítosti, snahu končit každý den upřímným zpytováním svědomí a vědomí, že nemůžeme žít bez myšlenky na věčnost.
- Mohli jsme si uvědomit, že je potřeba se více o svou víru starat. Že kněz se k nám nemusí vždy hned dostavit, že záleží na nás, aby naše spojení s Bohem bylo stále živé. Měli bychom ve víře růst – vzdělávat se, pochopit důležité duchovní věci, svá omezení.

- Zakusili jsme, že nemusíme mít všechno, bez mnohých věcí se dovedeme obejít. Ulevilo se životnímu prostředí a tím více má být posílena myšlenka na jeho ochranu.
- Velmi cenná je zkušenost těch, kteří zůstali upoutáni v nemoci na lůžko, jejich trpělivost, důvěra v Boží ochranu, je to poklad a povzbuzení pro nás všechny.
- Zkušenost modlitby, která často zůstala naší jedinou možností setkání s Bohem. Ať to byly duchovní svaté přijímání, nebo modlitby v rodinách, které nahrazovaly nedělní slavení při bohoslužbách, modlitby s papežem, společné spojení s modlitbami ostatních věřících v určený čas (o 20 hod.), modlitby, které nabízeli naši pastýři (arcib. Graubner).
- Role papeže a spojení s ním v době krize. Nezapomenutelné ranní mše sv. a zvláště jeho emotivní Urbi et Orbi v Římě.
- Poznali jsme, jak vzácné jsou naše mezilidské vztahy. Zvláště v situacích, kdy jsme třeba zůstali izolováni. Jak potřebujeme vzájemný kontakt, povzbuzení, sdílení.
- Uvědomili jsme si, že musíme být vděční za lidi, kteří nám v životě pomáhají. Nasazení lékařů, zdravotních sester, ošetřovatelek, pečovatelek, charitních pracovníků, ale i jiných profesí – hygienici, požárníci, policie, řidiči, prodavačky, popeláři, i oni byli při své službě vystaveni riziku nákazy. V životě si nevystačíme sami. Učme se vděčnosti, važme si každého poctivého povolání.
- Že drobný skutek má svou velkou hodnotu, může potěšit, povzbudit, ujistit o vzájemnosti. Dobro lze prokazovat mnohými způsoby a nemusí jít o velké věci, stačí vynalézavost: poslat pohlednici, zavolat telefonem, přinést nákup, ušít roušku. Solidarita je cenným projevem vzájemnosti. Prokazovat dobrodiní znamená nemyslet jen na sebe, ale vžít se do situace druhých.
- Objevili jsme, jak můžeme využít media a technické vymoženosti naší doby. Že je potřeba podporovat naši TV Noe a Proglas, ale využít i nabídky jiných prostředků – mnohé internetové podněty – liturgie.cz s návody na slavení velikonoce a mnoha dalších vzdělávacích nahrávek; podcast Fortna u Ambonu s promluvami zkušených kněží. Kolik je i v současné době příležitostí, jen správně volit.

Možná se všichni ptáme, co máme před sebou. Jak nás poznamená ekonomická krize. Co budeme muset vybojovat. Stavme na nabyté zkušenosti. Nepřemýšlejme o tom, co se nám podaří vydobýt pro sebe, ale jakou příležitost nám to přinese. Jak objevit každodenně onu „zaslíbenou zemi“, Boží království, které je mezi námi. Každý, podle svých schopností. Bůh je v našem životě nově poodhalil. On všechno řídí, chtějme najít *svou podstatu* (Ž 139), své místo v jeho plánu. A k tomu snad ještě slova Carla Carretta (*Dopisy z pouště*): **Proto vám radím, žijte láskou, hledejte lásku. Ona vám vždy poradí, co máte dělat. Láska, Bůh v nás, vám vnukne, jakou cestou se dát. V pravý čas vám řekne: „ted' poklekní“, nebo „nyní se vydej na cestu“ (bud' činný).**

Láska je syntézou modlitby a činnosti, je styčným místem mezi nebem a zemí, mezi člověkem a Bohem. Nestarej se, co máš dělat, starej se, abys miloval. Až budeš milovat, najdeš svou cestu. Až budeš milovat, uslyšíš Boží hlas. Až budeš milovat, nalezneš pokoj.

Přeji nám to všem. Zůstávejme spolu, Bůh je s námi a na cestě spásy s námi počítá.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za Boží přítomnost při změnách, které čekají naši ekonomiku, společnost, přírodu i každého z nás.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Prosme o trpělivost pro všechny pracovníky charity a jejich klienty při zvládnání různých opatření proti nákaze.
- * Prosme o nové věřící pracovníky pro služby Charity Bohumín.
- * Prosme o prozření mladého muže a přiznání si vlastní závislosti na alkoholu.

POZDRAV ZE SV. KLÁRY

Během nouzového stavu nebyl provoz odlehčovací služby zastaven ani zrušen. Přípravovaly jsme naše klienty na uzavřený prostor, nošení roušek, zvýšenou hygienu rukou a jejich dezinfekci. V podstatě jsme před strachem z nákazy dezinfikovaly kde co a kde koho ☺.

Pracovnice ve dvou případech raději odešly na nemocenskou i s rýmou, abychom ochránily naše klienty. Pečlivě jsme se věnovaly našim klientům, aby nesmutnili po rodinách, prováděly jsme video hovory, nahrávali rodinám videa. Se třemi klienty jsme společně oslavili narozeniny. Jedna oslava byla na přání rodiny „za sklem“.

Jak to probíhalo? Klientka seděla v jídelně před oknem, v ruce telefon pro komunikaci a na terase se sešla celá rodina v rouškách, která klientce ukázala, jak moc ji milují, jak jim chybí. Bylo to velmi dojemné. V nás to zanechalo pocit, že naše práce smysl má a zároveň jsme byly rády, že jsme toto setkání za sklem umožnily. Myslím, že díky karanténě, jsme si s klienty vybudovaly velice blízký vztah a když nás opouštěli do domácí či jiné péče, loučily jsme se jako s vlastními. Důležité pro nás bylo a je, že klienti byli spokojeni a byli s námi rádi a v podstatě jejich rodiny taktéž.

Teď netrpělivě čekáme a těšíme se, až opět pomínou protinákazová opatření a budeme moci opět chodit na procházky a užijeme si sluníčka.

Touto cestou děkujeme našim klientům, že neztrácejí trpělivost přes nouzový stav a dodržují vše stále s námi.

Děkujeme rodinám, že jim blízcí a ani my nejsou lhotejní. Děkujeme za dobrotky, které nám nosíte, úsměv, který rozdáváte.

Děkujeme za pomoc a podporu otce Kaliksta Mryky, který opravdu duchovní potřeby klientů splňuje zodpovědně a takřka ihned.

Děkujeme ČČK Rychvald, Zdeničce Burdkové z Babylandu, motorkářům a hasičům za ušité roušky. Děkujeme i našemu správci Mirkovi Murgašovi, že nám opravuje to, co se nám pokazilo.

Děkujeme všem, kteří se za nás modlíte a kteří nám věříte.

Děkujeme Bohu, že při nás stojí.

S úctou a přáním hezčích dní.

pracovnice Charitního domu sv. Kláry

*Upéct palačinky
pro babičky ve sv.
Kláře nebo buchta
z darovaných
potravin pro „bez-
domovce“... Nic
není pro naše
pracovníky pro-
blém.*

POJĎME SI ZAVZPOMÍNAT...

Všichni moc dobře víme, že situace kolem koronaviru byla pořádnou zkouškou pro každého z nás.

V půli března letošního roku se rozhodlo o zásadních změnách ve způsobech životního stylu mnoha lidí. Tato skutečnost neminula ani běžný chod života jak klientů, tak i zaměstnanců Noclehárny sv. Martina i Denního centra.

Po 16. březnu musely všechny služby Denního centra začít fungovat v prostorách Noclehárny a Denní centrum bylo uzavřeno až do odvolání.

Co to znamenalo? Přesunout velkou část kuchyňského nádobí a zásob potravin z kuchyně DC, kde se vařilo pro klienty, do celkem stísněného prostoru kuchyňky Noclehárny, a připravovat jídlo tam. Až na zpočátku drobné problémy vzniklé v důsledku prostorové dezorientace, kdy člověk nepracuje v prostředí, na které je zvyklý, se během několika málo dní situace v těchto nových podmínkách zcela stabilizovala a uklidnila. Vše probíhalo klidně a plynule. Klientům bylo zpočátku líto, že nemohou navštěvovat Denní centrum, kde měli určitě větší pohodlí, ale postupem času si nakonec zvykli. Přispěla k tomu i ta skutečnost, že po celou dobu nouzové situace se pracovníci Charity snažili o to, aby potřeby klientů byly uspokojeny v co nejvyšší možné míře. Jídlo a pamlsky

byly mnohdy připravovány i přes víkend a jednomu z klientů, který ze zdravotních důvodů ven nemohl vůbec vycházet, se běžné potraviny nakupovaly zvlášť.

A klienti byli spokojeni, i přesto, že se museli řídit nařízeními, které si mimořádný stav vyžadoval. Šlo hlavně o skutečnost, že ven z areálu Noclehárny mohli vycházet pouze po jednom, maximálně po dvou, a to pouze v případě, že si šli koupit nějaké potraviny, nebo šli něco důležitého zařídit. Samozřejmě, že to mnohdy zanechalo stopy i na psychice klientů, když byli někdy podráždění a nerudní. Ale i tak se snažili dlouhou chvíli kompenzovat buď prací, tj. ochotným zapojováním se do úklidu a desinfekce nebo zábavou v podobě různých společenských her, jako je hra v kostky nebo karetní hry.

Ať už to bylo, jak bylo, na ty dny se všemi zvláštnostmi, neobvyklostmi, chvilkami smutnými i radostnými, strávené s našimi klienty, budu dlouho vzpomínat.

Jana Spáčilová, pracovnice v sociálních službách, Denní centrum pro osoby bez přístřeší

NA PROBLÉMY NIKDY NEJSTE SAMI

Jste šťastní a poradna vám pomohla ve vašich otázkách či nesnázích?

Vaše radost je naše nejlepší odměna. **Děkujeme** za důvěru, se kterou se na poradnu obracíte a radujeme se spolu s vámi **nad dobrými konci** vašich životních příběhů. Abychom vám byli i nadále co nejlépe prospěšní, rádi bychom **vás povzbudili**, abyste se na poradnu obraceli pokud možno již **v počátcích svých nesnází**. V praxi totiž vídáme, že mnoho situací lze poměrně snadno vyřešit, pokud je ještě dostatek času.

Nemějte obavy či ostych **kontaktovat nás** (telefonicky, emailem, osobně), pokud se problém teprve blíží nebo je ještě v počátku (např. přišel jsem o práci, a vím, že nebudu schopen uhradit splátky na půjčkách či

nájmu, nebo uzavřel jsem smlouvu přes telefon, ale rozmyslel jsem si to, chci od smlouvy odstoupit). **Známe řešení.** Můžeme vám také pomoci připravit projednání sporu s protistranou **dohodou** (např. mezi rodiči - péče a výživa nezletilých dětí, nebo vypořádání společného jmění manželů při rozvodu apod.). Pomůžeme vám také s **oddlužením**. Na problémy nejste sami. **Poradna je bezplatná.**

Kontakt: Občanská poradna v Bohumíně, Štefánikova 957, mobil: 739 002 717, email: opbohumin@seznam.cz, <https://bohumin.charita.cz/obcanska-poradna/>

Lucie Fábryová, vedoucí poradny

VŠECHNO JE DOBRÉ

Když jsem před léty slyšel tuto větu, má mysl okamžitě reagovala snůškou negativ a odporu proti tomuto tvrzení. Jak může být všechno dobré? Co je to za nesmysl. Co hlad, bída, utrpení, války.....

Vše, co se ve skutečnosti děje kolem nás, se děje pro nás. Pro naše uvědomění, probuzení ze snu, který jsme si pracně vykonstruovali a v němž se mnohdy na sílu udržujeme.

Jak může být dobré to, že onemocním, nebo že se mi stane to, nebo to....? Vše co se děje, má svoji příčinu, a vše, co se děje nám samotným, se děje pro nás. To, že onemocním, není zásah osudu. Je to reakce našeho těla na dlouhodobý nesoulad s tím, co cítím a vnímám, jak se stavím k tomu, co se děje kolem mě. Například ledviny jsou spojeny s našimi strachy a úzkostmi, slinivka reaguje na starosti, srdce zrcadlí to, jak se cítíme být milovaní, apod. Moc hezky to popisuje ve své knize „Co nám tělo říká“ Ing. Hrabica. No a jsme u toho. Spousta lidí bere nemoc jako křivdu, a staví se tak k léčbě. Místo toho, abychom přijali zodpovědnost za svůj zdravotní stav, přenášíme jí na zdravotnictví a na lékaře, a místo abychom se zamysleli nad tím, čím v sobě ten nesoulad vytváříme, žádáme rychlou úlevu ve formě tabletky, nebo odstranění toho, co bolí a zlobí....

No a podle toho to taky kolem nás vypadá.

Tím, že jsme přestali vnímat a respektovat ona znamení, která jsou kolem nás, a která nás mají vést a chránit, narušujeme ještě více onen dokonalý zázrak jménem „Život“. Naučili jsme se zasahovat do záležitostí, které nám snad ani nepřísluší. Naučili jsme se zachraňovat těla, jejichž duše už měly svůj čas, měnit počasí, zasahujeme do věcí, o nichž mnohdy nemáme ani ponětí, jak fungují v širším kontextu.

Co s tím? No ono to není až tak složité. Stačí se učit žít s vědomím, že vše je dobré.

To, že prší, je úžasné, neboť máme co jíst. To, že onemocním, je upozornění mého těla, že něco dělám špatně, nebo v něčem nejsem dlouhodobě šťastný. To, že mi někdo něco vezme, zničí, pokazí, mi dává prostor popřemýšlet, jestli jsem to skutečně potřeboval.

Zdá se, že k tomuto poznání směřují všechny duchovní směry celého světa. Pokora a úcta k zázraku života se prolíná všemi, ať už si Boha nazývají jakkoli. Nevadí, že jsou jiní. To, že Boha znají, poznáte hned. Je to z nich cítit, pohledem, slovem i činem. Tak jako se pozná strom po ovoci, tak poznáme od narození, co nám je milé a příjemné a co ne.

Takže až se Vám příště naskytne příležitost si postěžovat, naříkat na to, jací jste chudáčci a co Vám ONI zase provedli a jak se Vám to či ono děje, zkuste se z té role oběti vymanit a popřemýšlet nad tím, jestli by se na to nešlo podívat i jinak.

Je jasné, že pokud jste se dvacet let neprotáhli, budou Vás asi záda bolet a sebelepší tabletky to nespraví. Je jasné, že pokud bručíte od rána na všechny kolem sebe, asi moc přátel mít nebudete a je jasné, že pokud začnete vnímat život kolem sebe jako zázrak s pokorou a vděčností, něco se změní....minimálně Vy... a to za to stojí vždy ☺

Rostislav Szeliga, pracovník v sociálních službách Noclehárny sv. Martina